

عنوان مقاله:

بررسی تغییرات الگوی مکانی کانون های گردوغبار داخلی خوزستان طی دهه های اخیر

محل انتشار:

فصلنامه محیط شناسی، دوره 44، شماره 4 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

فاطمه درگاهیان - عضو هیئت علمی بخش تحقیقات بیابان موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران، ایران

مهدی دوستکامیان - استاد مدعو و دانشجوی دکتری تغییر اقلیم دانشگاه زنجان

خلاصه مقاله:

پدیده گردوغبار یکی از بلایای مهم آب و هوایی در بسیاری از کشورهای جهان بویژه در کشورهای واقع در منطقه خشک و نیمه خشک است. این مطالعه به بررسی و شناسایی الگوی فضایی مکانی هسته های گردوغبار استان خوزستان پرداخته است. برای این منظور داده های گردوغبار ۲۰ ایستگاه سینوپتیکی از سال ۱۹۸۶ تا ۲۰۱۶ از سازمان هواشناسی کشور اخذ شده است. داده ها به دوره های آماری ۵ ساله تقسیم شدند. سپس برای بررسی الگوی خودهمبستگی فضایی از دو شاخص هات اسپات (GI*) و شاخص موران (I) استفاده شده است همچنین برای بررسی جهت رخداد گردوغبارها از نمایه الکساندرسون (SNHT) بهره گرفته شد. نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد که رخداد گردوغبارهای استان خوزستان طی دوره های مختلف در بخش های غربی و جنوبی شدید تر بوده است. از طرفی از دوره سوم به بعد رخداد گردوغبارها به سمت دوره های اخیر روند افزایشی قابل محسوسی تری داشته اند. نتایج حاصل تحلیل الگوی خودهمبستگی فضایی هات اسپات بیانگر این است که در دوره اول تا سوم هسته ای گردوغبار به صورت لکه هایی در بخش هایی از مرکز، شمال (بخش های از صفی آباد دزفول) و بخش های از جنوب و غرب استان خوزستان پراکنده شده است؛ در دوره های اخیر هسته های فضایی گردوغبارها بیشتر بر محور نوار مرزی خوزستان با عراق تمرکز یافته است.

کلمات کلیدی:

خودهمبستگی فضایی، شاخص هات اسپات (GI*)، شاخص موران (I)، نمایه الکساندرسون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1578561>

